

3. *Forskning om sammenhængen mellem ungdomskriminaliteten og ungdommens misbrug af alkohol og narkotika (A 132).*

Men henvisning til de seneste 10 års stærke vækst i ungdomskriminaliteten og den samtidige stigning i ungdommens misbrug af alkohol og narkotika foreslog medlemmer fra Finland, Norge og Sverige, at disse spørgsmål blev underkastet videnskabelige undersøgelser. Udvalget gav forslaget sin støtte, og på dets indstilling vedtoges rekommandation nr. 5/1967 om undersøgelse af mulighederne for en udvidet nordisk forskning angående ungdommens alkohol- og narkotikamisbrug samt den dermed sammenhængende ungdomskriminalitet. Mod rekommandationen stemte Poul Dam og Aksel Larsen. Dam begrundede i et indlæg, hvorfor han fandt forslaget misforstået.

4. *Minimumsstandard for sociale goder (A 8).*

Den socialpolitiske konvention af 1955 bygger på det princip, at borgere fra et nordisk land, som opholder sig i et andet nordisk land, skal oppebære samme sociale goder som dette lands egne indbyggere. Derimod tilsigtede man ikke at skabe ensartet konstruktion af de sociale love i de enkelte lande og endnu mindre at gøre de goder, som ydedes, ensartede fra land til land. Man tilsigtede kort sagt ikke nogen harmonisering af de enkelte landes sociallovgivning.

Et medlemsforslag, som rejstes i 1962 og var underskrevet bl. a. af Nina Andersen, Aksel Larsen, Chr. Madsen og Hans Rasmussen, anbefalede derfor, at regeringerne skulle gå i gang med at skabe ensartet sociallovgivning i de nordiske lande. Forslaget gennemførtes dog ikke i denne skikkelse; men på grundlag af forarbejder dels i regeringernes Nordiske socialpolitiske komité, dels i Nordisk Råd vedtog rådet følgende rekommandationer om harmonisering på begrænsede konkrete områder: rek. 13/1964 om harmonisering af arbejdsløshedslovgivningen, rek. nr. 20/1965 om harmonisering af ferielovgivningen og rek. nr. 21/1965 om harmonisering af socialhjælpen.

Rådets socialpolitiske udvalg fortsatte undersøgelserne af mulighederne for harmonisering på yderligere områder. Man kon-

statede herunder, at der for nærværende ikke er mulighed for en almen harmonisering af socialforsikringslovgivningen, men derimod nok for harmonisering på specielle områder. Det enkelte lands socialforsikrings-system er nemlig opbygget efter det pågældende lands forudsætninger og økonomiske muligheder. Så længe forudsætningerne skifter fra land til land, kan der ikke nås fuld overensstemmelse: f. eks. i de goder, som ydes.

Derimod anså udvalget, at det var muligt at sikre alle borgere et vist minimum af social tryghed, uanset om den pågældende bor i sit hjemland eller i et andet nordisk land. Derfor bør der skabes en ensartet minimumsstandard for social tryghed i hele Norden. Overenskomster af denne art findes allerede inden for Den internationale Arbejdsorganisation (ILO) og er udarbejdet og delvis undertegnet inden for Europarådets rammer. Udvalget mente dog, at det var muligt at nå meget længere på nordisk end på europæisk basis, og foreslog derfor, at der vedtoges en henstilling til regeringerne om at udarbejde forslag til en konvention om opretholdelse af en bestemt minimumsstandard vedrørende de forskellige sociale goder. Udvalgets forslag blev vedtaget af rådet som rekommandation nr. 8/1967.

5. *Komplettering af socialkonventionen af 1955 (A 8).*

I anledning af et forslag i regeringernes Nordiske socialpolitiske komité om, at den norske folketrygds nye tillægspension ikke skulle falde ind under socialkonventionen og borgere fra andre nordiske lande følgelig ikke skulle kunne oppebære den på lige fod med norske borgere, foreslog rådets udvalg, at alle nytilkomne sociale goder, som et land indførte, automatisk burde udgå til borgere fra det øvrige Norden, som tog fast bopæl i det pågældende land. Rådet antog udvalgsforslaget som rekommandation nr. 9/1967.

6. *Harmonisering af alderspension og tillægspension (A 8).*

Selv om udvalget ikke anså det for muligt foreløbig at få gennemført en generel harmonisering af socialforsikringerne, anbefalede det dog, at man søgte harmonisering gen-